

ŐSZI ÉNEK, EGYEDÜL

A háztetői kürtön,
borongó, méla kürtön
ősz fújdogál a szél.

Útján sok égi bogznak
sötét varjak lobognak
s az este árnya kél.

Hiába úznek vágyak
oly hűvös most az ágyad,
de talán nyugtot ad.

A szíved búja alatt,
fordulj be hát a falnak
és aztán nincs tovább.

BALLADA EGY KIRÁLYRÓL

Szájában foszló, furcsa íz,
feje aranyja megmerül,
viszi a királyt a víz.

Lomhán tovább, tovább suhan,
az arcán fagyott nevetés,
mert lelke nincs, csak teste van.

Ős örvények árnyéka leng,
a víz forog és énekel
halálos búsán odalent.